

có cổ rộng lượn hình võ sò, có thắt lưng như da màu nâu bó chặt ở ngang hông. Trong lúc tôi ngắm thì tinh linh biến vào bên trong cây và tôi thấy được diễn trình tan rã của thể, nó còn lơ lửng chừng một phần giây đồng hồ sau khi ông đã rút ra. Ông không khiến nó biến đi trong lúc còn khoác lấy hình, ông chỉ rút lui đi ra phía đầu. Đường nét của hình vẫn còn in lên người trong lúc ông thoát ra, vì tôi thấy rõ hình đôi chân dài theo ông đi vào cây. Quan sát kỹ hơn cho thấy hình không biến mất hoàn toàn, vẻ ngoài giữ nguyên, còn màu sắc và cơ cấu tan rã; thấy nó giống như ma mannikin, cái thể có đường nét in rõ màu xám và vẫn ở tư thế ngồi lúc ông bỏ đi. Trong lúc quan sát cái hình như vậy tôi mất liên lạc với phần tâm thức, nó rút vào giữa thân cây, thấy như lan ra thấu nhập vào sức sống trong tế bào cây.

Mười phút sau.

Tinh linh khi này biến vào trong cây giờ trở ra lại, hoàn toàn tươi tỉnh, khoẻ khoắn lắm. Đang tả một chuyện khác, tôi bỗng chú ý tới hình dạng của ông vì một luồng sáng chói xuất hiện ở gốc cây mà khi nhìn kỹ thì hóa ra là cũng là ông già khi này, nhưng bây giờ lại sức hẳn và tỏ ra muốn chúng tôi biết vậy. Ông nhảy múa rộn ràng về phía chúng tôi, băng khoảng 6m từ cây đến bọn tôi, rồi đi ngược trở lại, nghiêng đầu qua một bên và dang chân thanh nhả trong lúc đi. Ông rất hãnh diện về mình. Trọn bầu không khí trong rừng thật quyến rũ, và sinh vật vừa lui vừa mời gọi tôi đi vào thế giới thần tiên. Ông vẫy tay về phía khu rừng, như chủ nhà mời khách bước vào cảnh vườn tuyệt sắc.

Mannikin Cây.

October, 1922.

Thấy có nhiều chú lùn đang làm việc bên ngoài lá và cành của một cây du lớn. Đôi khi chúng bay xuống đất và trở lại cây, như thể đi lấy vật liệu rồi đem vào chất của cành nhỏ và lá. Sinh vật cao khoảng 10 -15cm, thân hình co dãn, có dạng y hệt như người. Chúng đội nón chóp nhọn và dài, có áo khoác cổ dài, dài tới nỗi giống như áo choàng phủ quá vai, quần có dây đeo. Nét mặt đỏ như vì nắng gió, mắt xếch lộ ánh không giống người.

Một kẻ tìm cách trò chuyện với tôi; chú đưa tay chỉ cái cây với niềm tự hào lắm, y như muốn nói 'Công việc chúng tôi đây'. Tinh linh bước từng bước ngắn, lắc lư khệnh khạng, coi rất ngộ nghĩnh. Chú hét to về phía cây mà không nhằm chuyện gì, và tôi thấy không ai trả lời. Chú múa máy tay chân để nói chuyện và thấy rõ là muốn bảo tôi rằng tất cả những phần ngoài của cây đều do bọn chú chăm sóc và nằm trong vòng ảnh hưởng của bầy. Thỉnh thoảng một kẻ từ cây vụt ra, lơ lửng giữa trời rồi quay vào cây trở lại. Có lẽ chúng thu lấy sinh lực cần thiết trong không để mang cho cây? Mùa thu với cây lá đổi màu hình như là thời điểm quan trọng, vì tất cả bọn bận tít tít. Việc đổi màu chiếm trọn tâm trí chúng nhưng tôi nhìn không ra phương pháp. Dù chúng tôi đặt câu hỏi và được tinh linh trả lời khi trò chuyện, chú nhỏ không thể giải thích cơ chế sự việc, bởi rõ ràng là đối với sinh vật, chú nghĩ không có gì phải cắt nghĩa; chú càng không nghĩ đến việc đang làm, vì nếu có tôi đã bắt được tư tưởng của chú.

Phần lớn công chuyện chúng làm bên trên mặt đất xem ra không có mục đích gì, chỉ là bắt chước, chúng lặp lại cử chỉ của người mà không hiểu ý nghĩa hành động. Lá và cành là nhà của chúng, sinh vật hướng cả tâm trí cùng năng lực vào nơi ấy, tuy chúng không giới hạn việc làm vào một cây, vì tôi thấy chúng 'bay' vào cây du bên cạnh.

Mannikin Đỏ.

Đồi Jefferey, Longridge, Lancashire.

November, 1922.

Có một loại mannikin mà chúng tôi chưa gặp sống ở sườn đồi này. Đỏ là màu chính của chúng. Hình dáng cái đầu rất đối lạ lùng: ở hai bên thì dẹp sát rạt gần như châu vào nhau ở giữa trán, mũi và cằm; mắt nằm hai bên đầu vì không có mặt trước. Da trắng mát tuy lông mày sậm. Mắt dài và hẹp, tai to, mũi khoằm rất nhọn và mỏng; môi cũng thật mỏng và cong lên ở khoé; cằm nhọn nhô ra. Y phục rất giống quần áo của phái nam thời Elizabeth I, coi giống như độn bông, có vớ với giày mũi nhọn dài, nửa đỏ nửa lục. Cái nón rất kỳ dị có chóp nhọn màu đỏ, đính tua hay chuông nhỏ vì tôi nghe có tiếng leng keng khắp nơi trong cánh đồng. Sinh vật cao chừng 10 - 15cm nhưng có thể làm lớn ra bằng dạng người và có kẻ làm vậy. Việc cao như người này không thật, chúng cho cảm tưởng cao lớn nhưng tôi cảm thấy luôn luôn rằng chúng vẫn chỉ là những chú lùn, giống như khi nhìn một vật qua kính hiển vi mà vẫn nhớ được kích thước thật sự của nó. Nón, quần áo và vớ có màu đỏ tươi, phần trên có dây buộc màu trắng. Khu này rất đông, có tới cả ngàn. Chúng có thể bay lên trong không nhưng phần lớn chỉ đi qua lại trên cánh đồng. Tinh linh tỏ vẻ bận rộn tuy tôi không thể nhìn ra chúng đang làm gì. Chú lùn rất nhút nhát và e lệ, khi hốt hoảng thì tụ thành bầy xa xa. Đầu chúng tròn ở phía sau và thuôn dần ra trước. Sinh vật vui vẻ và chơi nhiều trò như trẻ con chơi, có kẻ nhảy múa trong mấy vòng, có kẻ chạy thành đám dọc theo cỏ, không khí hân hoan vui vẻ tràn đầy. Chắc chắn tinh linh có ý niệm về hình học vì chúng tạo ra những hình rõ ràng trong lúc chơi, thí dụ tôi thấy một vòng tròn có chữ thập bên trong. Tôi nghĩ chúng tạo ra hình như vậy một cách ý thức, nhằm biểu lộ phần lực chảy qua người, cho thêm nét sung sướng và sức sống.

Mannikin Lục .

Rừng Bowland, Lancashire.

April, 1922.

Dưới đây là phần mô tả một loài mannikin sống ở vùng đầm lầy trong rừng Bowland. Hình dạng chung giống như bé trai nhỏ con, cao chừng 15 - 20cm, đầu rộng, người tròn, chân ốm và bàn chân nhọn ở đầu; chúng đội nón sát đầu màu lục sáng có chóp nhọn thả nằm ngang. Tôi không thấy có quần áo gì tuy thân hình phủ vải bó sát người màu xanh lục và nâu. Nhân vật tôi chọn để quan sát là chú nhỏ rất nghiêm trang, đứng trong bụi cây gần đấy.

Gương mặt tròn và bầu bĩnh, môi nhỏ, mũi khó thấy, mắt tròn như hai cái đĩa không có lông mày hay lông mi. Tai nếu có đã bị mũ che khuất, và trong lúc tôi đang nhìn mũ in thêm những vòng tròn màu hồng và xanh. Quanh chú nhỏ có hào quang ether thấy rõ, phát ra bên ngoài khoảng 4cm, màu xám xanh, mịn màng và rung động thanh bai hơn của người. Có một luân xa tương ứng với tùng thái dương, phát ra hào quang vừa nói. Trên đỉnh đầu có luân xa nhỏ màu vàng đang linh hoạt. Ta có thể đoán la hình thể được làm sinh động qua tùng thái dương, còn tâm thức qua luân xa ở đầu. Từ cái sau có một lần mỏng như sợi chỉ vươn lên trong không và đâm ra ngoài tâm mắt của tôi.

Chú nhỏ ngồi xuống, tỏ vẻ kiên nhẫn tốt bụng, và giờ tôi thấy là tai nhỏ, nhọn lại ở đầu; trong lúc đó chú chạy, nhảy, bay chung quanh xa đây một chút. Tôi không dám nói là chúng trò chuyện với nhau, nhưng cách trao đổi tư tưởng của chúng làm tôi nghĩ là chúng tia lia không ngắt. Tinh linh đầy sức sống và tràn hạnh phúc, hoàn toàn không nghĩ tới gì khác ngoại trừ chính mình và khung cảnh quen thuộc tự nhiên chung quanh.

Mannikin Nhảy Múa.
Trong phòng khách, Preston.
September, 1922.

Tôi thấy một mannikin đang nhảy múa tới lui trên thảm, cố giữ theo đúng nhịp với nhạc của chú gôm chỉ hai nốt láy đi láy lại mãi.

Tinh linh có nét mặt trẻ thơ nửa nghiêm trang nửa khôi hài, đội nón nhọn với chóp thả ra sau lưng, áo choàng ngắn và vớ bọc bàn chân ngọn ở đầu. Vớ màu xanh, áo choàng màu nâu đậm viền lông thú, mũ có gắn chùm tua thòng xuống. Chú lùn đang trong trạng thái bất thường như thể hùng hực vì năng lực dư thừa và đòi dào sinh lực. Nước da như của đứa trẻ khoẻ mạnh, hay chơi ngoài trời, mắt to nâu sậm đầy vẻ tò mò; chú đi lắc lư nghiêng người qua lại, tay để lên hông khi không chỉ trở. Chú nhảy vài bước giống như điệu múa người Scotland nhưng không quay trên đầu ngón chân. Có hai sinh vật khác tương tự cũng thấy trong phòng. Chúng tựa như elf rừng nhưng tai bình thường và nét mặt không quái dị bằng mà giống người hơn. Cả ba lấy hình dạng phái nam, của bé trai chừng tám, chín tuổi. Tinh linh tuột lên xuống bề đứng cửa ra vào, đi trên thành cửa lưng ghế salon, nhào lộng trên thanh ngang của bàn và ghế. Màu lục nổi bật trong cả ba tuy có trộn màu nâu. Thấy chúng chơi đùa vui vẻ lắm, các chú như đang thi nhau xem ai nhảy xa nhất trên ghế sofa. Mannikin loại này họp thành nhóm đông hơn nhóm brownie. Chúng có thể bay trong không theo ý mình, lưng mang đôi cánh nhỏ trong suốt gần giống hình trái soan. Điều bộ chúng trong không coi không thực và đây tưởng tượng. Cử động rất lẹ làng và gần như không thể tách rời một cá nhân để quan sát, trừ chú được mô tả ở đây bài này, người chú to hơn những kẻ khác. Tôi cho là tinh linh cao khoảng 15cm còn các bạn chừng 10cm. Vài kẻ tuột dọc theo màn cửa. Một nhóm chú lùn giờ đứng ngay giữa phòng nhìn tôi. Tôi thấy mấy chú khác trên các khung hình treo tường. Sinh vật đang đứng tìm cách nói chuyện bằng cách ra điệu bộ như hét to, nhưng tôi không nghe thấy tiếng nào. Chúng có dáng thanh, áo ngoài cột ngang lưng và bụng chùng phủ hông. Đôi cánh không ngừng lay động. Cái mũ nhỏ ôm sát đầu, không thấy có sợi tóc nào. Chúng không có ruột gan, toàn thân chỉ là một khối.

Tinh Linh Cỏ.
Trong đồng cỏ cách Preston vài dặm.
September, 1921.

Tôi thấy trên mặt đất một số sinh vật màu lục dạng elf nhỏ tí, cao khoảng 3 - 5cm, có cánh hình lạ lưng đường nét không đều. Mặt màu da người tròn đầy, toàn thân mặc quần áo bó chặt màu lục. Chúng đi quanh quẩn trong cỏ, xem ra mê mải chìm đắm vào việc thám hiểm nơi mà đối với chúng như là rừng rậm đầy bí ẩn

Có vẻ như sự sống của chúng liên hệ với cỏ, và sự tăng trưởng của cả hai kết nối chặt chẽ với nhau. Chúng di chuyển rất chậm rãi giữa những cọng cỏ, chúng bay được tuy tôi chỉ thấy sinh vật bay từng đoạn ngắn vụng về. Lúc ở trong không chân tinh linh hướng xuống dưới về phía trước tới chỗ mà chúng muốn đáp xuống, như đứng trên thang. Mà cái bay của chúng thì giống như đu hơn là bay. Rất đông sinh vật hiện diện ở cánh đồng này, khi đi tới lui chúng phát ra tiếng rì rầm rất lạ. Tất cả chỉ chăm chú nghĩ chung một điều và không bận tâm đến gì khác, tư tưởng ấy lộ ra trong hào quang không màu của chúng như là một chuỗi bong bóng ánh sáng đều đặn phát ra từ đầu; những hình tư tưởng ấy giống hệt nhau và nối lại bằng một sợi chỉ ánh sáng. Đó là những hình cầu nhỏ tí đường kính chừng 1,5mm. Tiếp xúc gần hơn làm tôi nghĩ mấy chú elf này trò chuyện với nhau luôn, và chỉ nói tới lui một điều. Hào quang của chúng làm thể sinh lực của cỏ rung động mau hơn mỗi lần elf đi

Mannikin và Brownie

Tại Whitendale.

April, 1922.

Trong lúc tôi đang viết thì một ông lão brownie mặt hầm hừ giận dữ từ bụi cây gần đây bước ra, đi xuống đồi về phía các mannikin. Ông giống như mấy brownie đã tả trước đây, với màu và chi tiết về quần áo có khác đôi chút. Mặt ông hơi thô, dữ dằn, râu xám lởm chồm và đôi tay to lạ thường. Ông lẩm bẩm luôn miệng chuyện gì đó trong lúc đi, chắc quyết định vừa có và giờ bắt đầu làm. Khi tinh linh đến gần những chú mannikin đang chơi ở đây, ta thấy rõ sự khác biệt về tuổi tác giữa hai loài. Thân hình brownie thô kệch, nặng nề, đáp ứng không nhiều với thúc giục của tâm thức như với mannikin, loài sau dường như là hình thức tinh linh mới. Tâm thức cả hai trụ ở đầu dưới dạng một luân xa, ở brownie luân xa ấy chìm sâu vào trong đầu khoảng 1,5cm. Dù cá tính brownie mạnh hơn và tiến hóa xa hơn, luân xa lại không sinh động, không đáp ứng trong lúc quay như đối với mannikin. Khi lớn tuổi brownie tỏ ra rất thủ cựu. Theo cái nhìn của ta, khó mà thấy làm sao brownie tiến lên mức phát triển kế, vì cả hình dạng và tâm thức xem ra đóng khuôn chặt cứng ngăn việc nảy nở sang mọi đường khác. Có lẽ chúng cần trợ lực ngoại giới từ một nguồn mạnh mẽ.

CHƯƠNG IV

THỦY TIÊN

Thủy tiên thuộc về nước và theo kinh nghiệm của tôi, không thấy ở đâu ngoài sông, suối và thác. Sinh vật mang dạng nữ và luôn luôn mảnh trần, thường chúng không có cánh và hiếm khi mang vật trang sức. Hình thể cả khi nhỏ hay to bằng người luôn luôn đẹp mê hồn, và mọi cử động đều tuyệt mỹ. Thác nước là chỗ ưa thích của cô nàng và ta gặp thủy tiên chơi đùa ở đấy, thường là cùng với các chị em bạn, tận hưởng từ lực của thác.

Tôi thấy có những lúc thủy tiên rút khỏi đời sống linh hoạt bên ngoài mà ta dễ dàng quan sát cô nàng, rút vào chỗ nước sâu, mát, tĩnh lặng của ao hồ, hay bên dưới thác, những nơi u tịch của sông, đầm. Cuộc sống dưới mặt nước này rất mạnh và đối nghịch hẳn lại với vẻ sôi nổi lạ lùng và niềm vui mà cô lộ ra giữa cảnh nước rơi, tung tóe lấp lánh nắng.

Ba tiến trình căn bản của thiên nhiên là hấp thu, tiêu hóa và thải bỏ thấy diễn ra trọn vẹn trong đời sống bên ngoài của thủy tiên, và có thể nói đời sống ấy hoàn toàn gồm việc lập đi lập lại không ngừng ba hoạt động trên.

Đứng giữa đám bụi nước, hay giữa dòng thác ào ào đổ xuống, tinh linh hấp thu chạm chạp từ lực của ánh nắng và thác; khi đạt tới mức tối đa, cô thả tung năng lực tràn ứ trong người dưới dạng một tia chớp sáng đầy màu sắc. Vào cái phút tổng xuất kỳ diệu ấy, sinh vật cảm một nỗi ngất ngây tột đỉnh vượt hẳn khả năng tri thức của con người bị cầm tù trong xác thân vật chất. Sự biểu lộ trên nét mặt và đặc biệt đôi mắt lúc đó tuyệt đẹp, kỳ diệu ngoài sức mô tả. Con mắt rực sáng lóng lánh, vẻ mặt tràn ngập nỗi vui say sưa hàm ý một sức sống và năng lực

khác thường; tròn con người, cái hình thể tuyệt mỹ cùng hào quang chói lọi lộng lẫy hợp lại cho ra hình ảnh yêu kiều say đắm.

Trạng thái này lập tức được nối tiếp bằng niềm hoan lạc mơ màng, trong đó tâm thức rút khỏi cõi trần và trụ vào phần tinh cảm. Hình thể mờ nhạt không rõ rệt trong một lúc, cho tới khi đã hấp thu trọn kinh nghiệm, thủy tiên tái hiện và lập lại tiến trình.

Cố nhiên có nhiều loại tinh linh có liên hệ với nước, và một loại khác với thủy tiên được mô tả trong phần dưới đây.

Thủy Tiên
Whitedale.
April. 1922.

Ngồi trên hòn đá phủ cây cỏ bên cạnh một thác nước chảy giữa hai viên đá lớn và rơi từ trên cao khoảng 2m xuống đá đây rêu bên dưới, tôi gắng tìm hiểu về thủy tiên, chuyện không dễ làm ngay sau khi tâm thức đã chú mục vào tiên nữ trên đất. Thủy tiên có cử động lạ lùng hơn và tinh tế hơn. Chúng cũng thay đổi hình dạng mau lẹ thường. Tôi thấy chúng mang hình người nữ nhỏ bé, mình hoàn toàn trần, cao khoảng 10 - 13cm; tóc dài chảy ra sau lưng và sinh vật đeo món trang sức giống như một vòng quanh đầu gồm những hoa nhỏ. Thủy tiên chơi đùa bên trong và bên ngoài thác, vụt tới lui trăm hướng và kêu nhau luôn miệng, đôi lúc cao giọng gần như hét. Nghe rất xa vời, tiếng kêu vọng đến tai tôi rất yếu, như tiếng mục đồng hò trong thung lũng miền núi. Đó là một nguyên âm, nhưng tôi không thể nghe ra những nguyên âm đã sinh ra âm đó.

Chúng có thể đi ngược lên thác nghịch lại dòng, hay đứng yên bất động bên trong làn nước, nhưng thường khi chúng chơi đùa và vụt tới lui giữa thác. Khi mặt trời ló ra khỏi đám mây và thác nước tung bừng ánh nắng trở lại, thấy như chúng vui sướng hơn trước; khi ấy thủy tiên gia tăng cử động và tiếng hát. Tôi nghe gần giống như một âm gồm các nguyên âm e, o, u, i, a, chấm dứt một cách thiết tha, quyến rũ.

Có chừng tám đến mười hai tiên nữ chơi trong thác; một số lớn hơn những thủy tiên khác, kể cao nhất khoảng 20cm. Một tinh linh cao vừa mới nở phồng thân hình lên khoảng 70cm, rồi bắn vụt ngược lên thác rất mau lẹ. Vài kẻ có hào quang màu hồng, có kẻ màu lục nhạt, và khi tôi tiếp xúc gần hơn, tôi thấy đó là những sinh vật đẹp tuyệt trần, mà cùng lúc thấy chúng hết sức xa lạ với người. Chúng đi ra đi vào những tảng đá lớn bên bờ suối không chút trở ngại. Tôi không làm sao khiến chúng để ý hay ảnh hưởng được chúng việc gì. Một số lượn dưới nước ở chân thác và thỉnh thoảng xuất hiện giữa đám bọt xoáy vòng.

Tràng hoa đã nói ở trước chói sáng, hình như là một phần của hào quang tinh linh.

Thủy Tiên.
Thrilmere, cạnh bờ Dab Ghyll.
November, 1921.

Có hai loại tinh linh nước khác biệt tại ngọn thác này. Một xem chừng có liên hệ với trọn vùng và tôi thấy loài này trước tiên khi undine vọt lên đầu núi một cách mau lẹ, chỗ dòng suối bắt nguồn. Rõ ràng đó là một loài undine nhưng lớn hơn những nàng đã thấy trước đây, đầu vẩy cả hai giống nhau về nhiều điểm. Undine mang vẻ mặt phái nữ trông lấp lánh như bị ướt, cơ thể trần không mang cánh, tay chân đẹp để chói sáng trong làn hào

quang trắng, cánh tay dài, xinh, và khi bay cô nàng vẫy chúng dịu dàng. Thủy tiên cao chừng 1,20m, nhìn chung undine có màu trắng bạc, ngang trán quấn những ngôi sao vàng. Cô nàng đi lên ngọn thác bằng một loạt phóng mình nhanh lạ lùng, mất dạng như thể đã chui vào đá rồi sau đó lại vụt hiện ra, lao xuống dưới trở lại. Khi tôi đang theo dõi những cử chỉ nhanh nhẹn của thủy tiên, undine thỉnh thoảng trở nên chậm chạp, hình thể tan loãng từ từ và tâm thức chìm dần vào lòng đất như để nghỉ ngơi. Tại một bờ đá dốc phủ đầy dương xỉ và cây thạch thảo, nơi cô nàng biến đi, tôi còn cảm nhận và gần như thấy được thủy tiên ẩn sâu dưới lòng đất chừng 1,8 - 3m.

Cô nàng xuất hiện trở lại, tỏ ra rất vui sướng, thích thú, hân hoan trong ngọn thác; cách thức undine bay lượn quanh thác làm chúng ta nghĩ đến tình cảm dịu hiền của một ai có bốn phận chăm nom. Undine biểu lộ một nỗi quan tâm tự nhiên, nơi cô nàng không hề có sự vô tư lự, bàng quan thường gặp ở những tinh linh khác còn thấp. Tâm trí undine có một ý tưởng về trách nhiệm đối với vài công chuyện và cách thức tiến hóa ở vùng này, vốn liên hệ phần lớn đến nước và cây cỏ. Quanh hòn đá mà undine ngồi nghỉ ở dưới tỏa một vùng từ lực, chắc chắn có được là do sự hiện diện liên tục và đã lâu của nàng nơi đây, sự kiện ấy tạo một hào quang mạnh mẽ, rõ rệt cho hòn đá và khiến nó có ảnh hưởng đến xung quanh.

Còn vài undine kém tiến hóa cũng được gặp tại đây, xem ra chỗ này là nơi trú ngụ thường xuyên của chúng. Các nàng cũng đi vào, đi ra hòn đá tự ý và khác xa loài ở trên nhất là về kích thước, chúng cao chừng 0,30cm, và dường như phát ra được âm thanh. Niềm vui của undine không bị giới hạn nhiều cũng như mang ít trách nhiệm hơn undine nói trước. Có chừng 5 hay 6 cô, thân hình mảnh mai, duyên dáng và mềm dẻo vô cùng. Khi chơi vui giữa dòng thác hay khi lượn quanh tia nước, cử chỉ của chúng thật tuyệt vời. Một dạng đặc biệt của undine là thân thẳng đứng, tay khép cạnh sườn, đầu hơi ngả ra sau, mắt ngược; trong tư thế ấy chúng đi lên đầu thác chậm chạp, giống như một cái bong bóng nổi trong nước từ dưới lên; khi tới ngọn thác, undine tung mình vào khoảng không, tuôn ra năng lực tích lũy mà chúng đã hấp thụ, tạo nên khung cảnh đầy màu sắc và ánh sáng, rạng rỡ niềm vui và sự hân hoan tóa ra mọi chiều.

Các nàng ca hát bằng một giọng cao, vang đến tai tôi như một loạt nguyên âm, vút lên dần và cuối cùng là một nốt hầu như không còn nghe được nữa. Lúc này đây mặt trời chiếu trọn thác nước, từ lực do đó có nhiều và undine thu lấy tối đa, chúng đem sinh lực vào người cho tới lúc sự chất chứa lên tới tột mức khiến thân hình undine như muốn vỡ tung, khi ấy undine cố hết sức cô đọng sinh lực này rồi sau cùng khi trở nên quá mức, sinh lực tóa ra theo cách thức vừa kể, tung vào đá, dương xỉ, cỏ cây. Sự việc làm undine tràn trề vui sướng, chúng run rẩy khi hấp thụ và cô đọng, vào lúc sinh lực tỏa ra, chúng cảm nhận một niềm say đắm lâng lâng, ta có thể nói là gần như undine ngất trí, hình thể cô nàng trở nên nhạt nhòa trong chốc lát, chỉ còn là những chớp sáng rực rỡ; chớp sáng ấy chính là niềm vui sướng nồng nhiệt đã làm tôi chú ý và cố gắng tìm hiểu các nàng.

Tất cả những điều này đúng là sự tăng trưởng của undine, của khung cảnh trong đó chúng sống. Tôi nghĩ các undine nhỏ chịu sự kiểm soát của undine đầu về một phương diện nào đó; undine này đã lượn quanh, trông chừng các nàng khi đi lên đầu thác, nơi mà tôi gặp cô nàng đầu tiên.

Thủy Tiên
Lake District.
June 1922.

Chúng tôi đang ở tại một nơi nhiều đá chen lẫn với dương xỉ, cảnh trí thật nên thơ; thủy tiên thỉnh thoảng xuất hiện nguyên hình, thân để trần có dạng nữ với một vẻ xinh đẹp lạ lùng. Cô nàng so với các undine trước đây có nhiều điểm khác biệt: cao lớn hơn, trí thông minh phát triển nhiều hơn và mang cánh. Dường như thủy tiên

chăm sóc đá, cây cỏ, dương xỉ, rong rêu nơi đây và ngay cả thác nước này. Tôi gặp cô nàng lần đầu khi undine vút ra khỏi hòn đá, động tác thật yêu kiều; undine đứng lơ lửng trong không một lúc rồi mất dạng. Cô nàng lặp lại hành động này nhiều lần, nhưng cho dù biến đi hay vẫn giữ nguyên thân hình, sự hiện diện của thủy tiên luôn luôn được cảm nhận rõ rệt.

Thân hình undine rất đẹp, màu hồng nhạt, gợi ý một pho tượng cẩm thạch sống động; mái tóc vàng, óng ả, mềm rộng, khuôn mặt hết sức diễm lệ; đôi mắt to long lanh biểu lộ một vẻ xa lạ nhưng cái nhìn của chúng lại dịu dàng. Đôi cánh hình như mọc từ vai cũng màu hồng, so với thân hình có vẻ nhỏ nên chắc chắn không dùng để bay. Điều đáng chú ý hơn cả thân hình undine là phần hào quang giống móng trời bao quanh cô nàng, y như vàng sáng quanh mặt trăng; hào quang ấy hình gần tròn, gồm những vòng đồng tâm xếp rất đều, đầy màu sắc rực rỡ nhưng rất thanh. Có vô số màu nhưng vì cô nàng di động quá nhanh nên tôi không nhìn kỹ để mô tả được, hầu như có tất cả những màu của quang phổ, sắc nhạt trong đó màu hồng, xanh lục và xanh dương nhiều hơn cả; một số vòng được viền bằng sắc vàng ửng, và từ bìa hào quang túa ra những tia sáng trắng, dịu, làm tăng thêm vẻ đáng yêu. Phía trên đỉnh đầu, một dòng lực mạnh mẽ tuôn vào hào quang theo hình rẽ quạt, dường như lực này phát xuất từ một luân xa sáng chói màu vàng giữa đầu, dưới đôi mắt một chút và ở giữa chúng.

Tiếp xúc với thủy tiên là một kinh nghiệm quý giá và tôi mong tìm ra đủ chữ để diễn tả không những vẻ mỹ miều của cô nàng, mà cả cảm giác siêu thoát cùng sự linh hoạt của thủy tiên đã mang lại chốn này, trọn vùng rung động theo nhịp sống của undine.

Một lát sau, thủy tiên xuất hiện trở lại, lần này cô mang một thất lung có nam ngọc, hai đầu cột lại và thả lỏng theo sườn bên trái. Các viên ngọc không giống bất cứ loại nào chúng ta đã gặp, chúng to và lấp lánh rực rỡ, còn thất lung trông như một chuỗi bằng vàng khắc thật tinh xảo.

Tinh Linh Tại Hồ

Wythburn.

June, 1922.

Rải rác nhiều nơi trên mặt hồ Thrilmere trải dài dưới kia, chúng tôi bắt gặp nhiều tinh linh lướt mau lẹ cách mặt nước chừng 1 - 1,5m, đôi lúc cao hơn. Dù thường bay lượn trên hồ, đôi khi chúng cũng bay sâu vào đồng ruộng. Trông tinh linh như một loài chim lớn màu trắng, vận tốc lướt thật mau; với khoảng cách hiện thời tôi không trông rõ dạng chúng. Tinh linh khoác nhiều dạng khác nhau và thay đổi luôn chỉ trong nháy mắt, đôi khi mang cánh, đôi khi gương mặt thật giống người để rồi tiếp theo là dạng lạ lùng. Sự mau lẹ khi chuyển động cùng việc thay đổi hình dạng như chớp khiến tôi khó quan sát được tinh linh kỹ càng. Có lẽ điều xác thật hơn cả là trông tinh linh như một vầng sáng đẹp đẽ, không có cơ thể bên trong, nhưng cùng lúc người ta có thể thấy vài nét rõ rệt trong vầng sáng, ấy là những đường gồm nhiều điểm xoáy theo đó sinh lực tuôn đi.

Cử động của chúng không giống như chim bói cá khi lượn trên mặt nước, chúng không đi sâu vào hồ mà có lúc dừng bên bờ hồ rồi bắn mình lên không tựa một tia chớp rực rỡ; trắng là màu chính của tinh linh và đậm dần sang màu xám của chim bồ câu.

Chúng không lộ đặc tính cá nhân nào mà cho thấy có tâm thức nhóm; khi tôi đang quan sát, nhiều tinh linh tụ lại với nhau rồi hòa lẫn thành một dạng duy nhất. Gọi là dạng cũng không đúng hẳn, đó chỉ là một màng mỏng trông như cái bao to trong ấy cả bọn được bao kín như chim trong lồng. Hiện giờ, túi này ở trên mặt nước, trời nổi giống quả bóng có nhiều điểm chói sáng màu vàng lũng lờ như được gắn không đều. Lúc chui vào túi này, tinh linh xem ra mất đi hình dạng, ta chỉ cảm nhận được sự di chuyển trong ấy; kể đó, cả bọn tung ra khỏi

túi như chim xổ lông, tiếp tục bay nhảy đó đây trên mặt hồ mau lẹ như phút vừa qua.

Tinh Linh Biển.

Bờ S.W.

January, 1923

Xa ngoài khơi tôi bắt gặp những sinh vật to lớn màu xanh trong thể ether, trông tựa như cá nhưng không giống như bất cứ loại cá nào. Thân hình trong suốt như kính, chiếu sắc xanh kỳ lạ; chúng đứng thẳng, dường như có đầu và thân hình riêng biệt; tuy vậy tôi không tìm ra nét gì nơi sinh vật gọi là giống người: từ vai trở xuống không thấy có tay chân, thân hình tận cùng ở một điểm rồi tan loãng ra thành hào quang với chất liệu thanh nhẹ hơn; tinh linh có vẻ nổi dần từ dưới biển sâu lên, đôi khi vượt hẳn mặt nước, đôi khi chỉ nổi một phần. Vài sinh vật khác có dạng thanh thoát hơn trôi dạt theo chiều gió trên mặt biển, trong bọn có các thủy tiên cõi sóng, hân hoan với sinh lực tỏa ra từ đợt thủy triều dâng. Ngược hẳn lại với chúng, những tinh linh khổng lồ ngu sâu dưới biển cử động thật chậm chạp, di chuyển nặng nề, chúng nhìn một cách lơ đãng khung cảnh chung quanh, tỏ ra một trí thông minh ít phát triển và còn bị giới hạn nhiều. Đặc tính mãnh liệt, ào ạt trong cách tinh linh biển chơi đùa và trong niềm vui của chúng có vẻ như lấy từ sức mạnh thiên nhiên của biển cả. Tinh linh tỏ ra linh hoạt, hăng hái nhiều hơn so với đồng loại trên đất liền, những thủy tiên nhỏ hơn hoàn toàn chú tâm vào hoạt động của mình mà thôi.

Xa hơn nữa tôi thấy một nhóm các đại thiên thần của biển, quanh đầu mỗi vị là một vòng hào quang; trông các Ngài uy nghi, cao lớn, quả là những vị đường bệ cai quản biển khơi, làm chúng ta hình dung được phần nào sắc diện của Hải Vương (Neptune).

Nơi vùng biển không sâu lắm là các thủy thần mang dạng thiếu nữ với vẻ đẹp rực rỡ, các nàng không mang cánh như tiên nữ thuộc đất liền, sống thành đoàn ngay trên và dưới mặt biển, vốn là nơi cư ngụ của bầy. Chúng tỏ ra vui thích khi lướt trên ngọn sóng hay chìm sâu dưới biển và tôi nghe cả bọn gọi nhau vang dội, kêu to vui sướng như thể sinh lực - dùng để tạo hình chúng- khơi dậy nơi tinh linh một nỗi hoan lạc không tưởng được. Loài này cùng với những tinh linh nhỏ hơn đều hết sức linh hoạt, cử động không ngừng hơn hẳn sinh vật trên đất liền.

Xuống thấp hơn nữa, thật sâu dưới mặt nước, tôi gặp một loài to lớn, thân dài hình dây giống như thảo mộc, lộ thật ít tri thức, đong đưa người theo dòng nước. Nếu phác họa lại sự phát triển hình thể của tinh linh, tôi có thể đi từ sinh vật mà thân hình còn mờ nhạt, tâm thức hoàn toàn hướng vào trong, dần lên tới thủy thần và thủy tiên vui đùa trong các lượn sóng dập dờn, mang thân hình được cấu tạo tuyệt mỹ. Hai loại sau có cơ thể rõ rệt và tri thức hoàn toàn, chúng thoáng hiện thoáng biến đi theo tốc độ ánh sáng, cho ta cảm tưởng ấy là những vệt màu hoặc một hình dạng hư ảo, tan loãng để rồi xuất hiện trở lại đâu đây.

Nét khác biệt chính giữa các tinh linh tôi thấy trước đây và sinh vật nơi biển là hình thái của chúng. Với loại sau đa số mang dạng người tuy một ít giống cá; tất cả không chia phái tính nhưng phần lớn hình dạng mang đường nét của phái nữ; một đặc điểm nổi bật nữa là sự mau lẹ khi chúng tạo hình rồi mất đi hình ấy, tinh linh thay đổi luôn luôn thành những chớp sáng chói lọi không thành dạng rồi trở lại sang hình người, vốn là dạng tự nhiên của chúng.

Dường như qui tắc tổng quát nơi loài này là sinh vật lớn ngụ xa ngoài bể khơi, loài nhỏ hơn chơi đùa ở trong, ngoài các lượn sóng dập dờn, còn sinh vật trung bình có mức tiến hóa thấp hơn người một chút thì ở cách bờ chừng 150 - 200m.

Một trong các sinh vật lớn vừa đến gần chúng tôi, cách chừng vài thước, tôi thấy một số vọt đến gần bờ rồi trở ra biển. Tinh linh vừa nói màu trắng, thân hình lấp lánh như bị ướt và hoàn toàn trần; đường nét của cơ thể không rõ rệt nên sự khác biệt giữa thể xác và phần hào quang bao quanh thường không còn. Dường như phần lớn tinh linh dùng trọn thì giờ của chúng để bay nhảy mau lẹ trên mặt biển, khi thì lặn nguyên người hay nửa người xuống nước, khi thì bắn tung lên, mau lẹ như một tia chớp, thẳng trong không. Chúng tắm mình trong làn từ lực mạnh mẽ của biển cả, biểu lộ nỗi sung sướng tột cùng. Tinh linh mang vào người một phần từ lực này, rồi sau một lúc nghỉ ngơi để hấp thu, chúng tuôn trở ra năng lực ấy. Cảnh sống của chúng vô cùng linh hoạt, vượt thật xa khả năng của loài người phải mang lấy thân xác nặng nề; lòng hăng hái ấy trội hơn cả những khi ta hớn hở thật nhiều. Những quan sát này cho thấy tinh linh luân phiên hấp thu và tuôn ra năng lực, dưới dạng này hay dưới dạng kia.

Sau cùng tôi bắt gặp một thủy tiên trong tích tắc đã giữ yên người bất động. Đây thật là dịp hiếm có, tinh linh đầy sinh lực, tỏa ra một khoảng xa chừng 1,80m đường kính, vượt hẳn giới hạn bình thường do đó khiến thủy tiên có hình ảnh một người chói lọi, rục rịch, mắt long lanh sáng, đứng thẳng, tay dang với vầng sáng trắng lấp lánh bao quanh. Thủy tiên tỏ vẻ vô cùng sung sướng, rất đổi hài lòng với cảm giác sinh lực được chứa tràn đầy; khi ấy lực tuôn ra rồi cảm giác tan biến đi, tinh linh lập lại hoạt động này.

Các loài thủy tiên nhỏ bé có nhiều nét giống với tiên nữ trên đất liền, chỉ trừ một điều là chúng không có cánh và thân để trần. Chúng cũng có nhiều kích thước hơn so với đồng loại trên đất, thí dụ sinh vật đùa giỡn trong các lượn sóng có chiều cao trong khoảng từ 20 - 60cm.

Tiếp xúc với chúng cho tôi một cảm giác thật lạ lùng. Tiên nữ của đất thì rất đổi vui vẻ và thân thiện, những rung động của chúng hòa điệu với con người, còn thủy tiên thì ngược hẳn lại. Theo tôi thấy, không dễ mà thấu nhập được tâm thức của chúng, cách rung động cũng khó hòa với nhịp của tôi. Chúng cũng chú tâm về mình nhiều hơn, ít trò chuyện với nhau; tôi có nghe nhiều tiếng gọi nhưng không có lời đáp nào; thật vậy, việc hoạt động luôn luôn và thật nhiều khiến chúng không cảm nhận những chuyện đến từ ngoài vào. Đây chỉ là nhận xét tổng quát vì vài chứng cứ cho thấy chúng có tâm thức nhóm, giữa bọn có sự liên lạc với nhau. Các loài nhỏ hơn không bắn lên cao như các sinh vật lớn, nhưng chúng có những nét bay tuyệt vời, ít khi cao hơn 2 - 3m, thường chỉ là trên mặt nước hay lượn quanh đầu ngọn sóng; những tinh linh ở xa ngoài khơi thì phóng thật cao, vượt hẳn tầm nhìn của tôi.

Biển Vào Lúc Nước Lên

April, 1922.

Như trong những dịp quan sát trước, tôi thấy phần không gian từ bờ đến xa tít ngoài khơi là nơi tụ tập vô số những tinh linh biển với đủ mọi cấp bậc tiến hóa khác nhau, từ những giống nhỏ mang hình dạng người đang vui đùa trong các lượn sóng dập dờn, cho đến những giống lớn hơn (một vài loài trong bọn mang hình giống cá và giống cả chim nữa, mặc dù chúng có hình thể người từ vai trở lên), kể đó là các thiên thần biển với vẻ bình thản dịu vợi ở mãi xa ngoài khơi.

Vào lúc từ lực của thủy triều tăng, bầu tinh linh biển trong thể ether tỏ ra tươi vui tột độ, đùa giỡn linh hoạt cùng lúc với nước lên cao dần. Sau đó, khi thủy triều xuống, cảnh vật yên tĩnh lại, tinh linh trở về cõi tĩnh cảm mang theo nỗi vui thích chúng vừa trải qua, nóng nảy chờ đợi lần thủy triều tới để có thể lập lại lần nữa những kinh nghiệm sống động này. Dường như cảnh sống của tinh linh chỉ là để trải qua những kinh nghiệm ấy; khi một ai quan sát chúng và cố hòa hợp tâm thức của họ với tinh linh, rất có thể họ sẽ cảm được nỗi ngất ngây say

đắm của bầy.

Nỗi vui thích càng lúc càng lên cao và cứ thế lập đi lập lại mãi. Từ một nơi xa giữa biển, tinh linh lướt mau lẹ không tưởng tượng được, đi vào vùng từ lực của thủy triều, lực ấy hướng lên cao và ra phía trước trong suốt thời kỳ nước dâng, cường độ tăng mãi cho đến lúc nước lên đến mức cao nhất. Khi bước vào vùng từ lực, tinh linh mang dạng người, mắt chớp sáng, hướng lần về phía trước một cách chậm chạp, cùng lúc chúng đem từ lực vào người và công việc ấy khiến tinh linh sung sướng tột cùng. Từ lực được hấp thu mãi rồi khi thể ether không thể chứa thêm được nữa, tinh linh bắt đầu nghỉ ngơi, gương mặt rạng rỡ niềm vui, đầy sức sống, cả thân hình được bao quanh bằng một vầng sáng tựa như sự phát quang của điện. Khi sự hấp thu tới mức cao nhất, thể ether của tinh linh tan loãng, hình dạng mờ nhạt và rồi chúng trở lại cõi tĩnh cảm.

Trong suốt khoảng thời gian này, thể tĩnh cảm nở to gấp đôi (lúc bình thường thể tĩnh cảm bằng chừng hai lần thể xác) rất mau lẹ nhờ vào những cảm nhận vừa kể, kết quả của những cảm xúc ấy kéo dài khá lâu. Phần năng lực hấp thu được khi được tuôn ra mang lấy nét rung động của tinh linh biển, và do đó được chuyên biệt hóa theo cùng cách thức như prana được người hấp thu và mang lấy tính chất của người.

Một loài tinh linh biển khác giống như chim hải âu khổng lồ với đầu người, đôi cánh dài màu trắng là từ hào quang mà ra; cánh mọc không giống như cánh chim mà như hai cựa xe cựa to uốn vòng. Các sinh vật này có vẻ như chuyển dịch không bằng cách bay thông thường, mà quay mình nhiều bận, xoay tít trên không mau lẹ, khoảng 15 - 18m trên đầu sóng. Thấy chúng vụt tới lui không ngừng, chơi giỡn nhưng không quá chú tâm hay có tính toán như các tinh linh đã mô tả trước đây. Hình dạng trung bình của chúng vào khoảng gấp đôi chim hải âu to, sinh vật trông giống như những bánh xe trắng bay và xoay tít mau lẹ trong không.

Trong lúc tôi đang ngồi trên cầu tàu cách mặt nước chừng 20-25m, tả những điều này, vài tinh linh biển màu trắng có dạng người quan sát chúng tôi; một số vụt tới thỉnh lĩnh, ngừng lại một giây nhìn ngắm với vẻ kinh ngạc về hướng chúng tôi, như lạ lùng thấy có người tìm cách thâm nhập cõi của chúng. Gương mặt tinh linh đẹp kỳ lạ, trông như mặt người; ngay cả đôi mắt cũng không có vẻ phi nhân, cái là đặc tính của mọi thiên thần. Khó mà nói sự khác biệt giữa ta với thiên thần là gì. Nơi con người tĩnh cảm nồng nàn dường như làm ta cảm thấy nóng, hay ít ra cũng ấm; với tinh linh biển tôi cảm sức lạnh buốt, như làn rung động từ một thế giới khác mà rất sống động về tĩnh cảm. Chúng làm tôi nhớ đến mặt trăng, vì ẩn sâu bên trong việc di chuyển lẹ làng và cảm xúc nồng nàn, có một nỗi lạnh lẽ lạnh lùng, như thể không có trái tim đập trong sinh vật tượng trưng cho một trong các lực của thiên nhiên. Nỗi ngất ngây càng cao thì hình như cảm xúc càng lạnh giá như băng, tựa như chúng là hiện thân của lực điện từ. Trung tâm của ý thức thấy nằm ở đâu, lộ ra như ngọn lửa cháy sáng rực. Tinh linh không có thể sinh lực thường xuyên mà có thể tạm thời tạo nên một thể để tiếp xúc với cõi trần.

CHƯƠNG V

TIÊN NỮ.

Trong tất cả dân cư của thế giới thần tiên mà tôi đã thấy, tiên nữ tả trong chương này cho tôi nổi vui sướng nhất khi tiếp xúc với chúng, và cũng là loài tôi cảm thấy gần gũi nhất.